

دینونه الله على اهل البدع

¹ وَلَكِنْ كَانَ أَيْضاً فِي الشَّعْبِ أَنْبِيَاءُ كَذَبَةُ كَمَا سَيَكُونُ فِيكُمْ أَيْضاً مُعَلِّمُونَ كَذَبَةُ، الَّذِينَ يَدْعُونَ هَلَاكًا، وَإِذْ هُمْ يُنْكِرُونَ الرَّبَّ الَّذِي اسْتَرَاهُمْ يَجْلُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ هَلَاكًا سَرِيعاً.² وَسَيَتَّبِعُ كَثِيرُونَ تَهْلُكَتِهِمْ، الَّذِينَ يَسْتَبِيهِمْ يُجَدِّفُ عَلَى طَرِيقِ الْحَقِّ.³ وَهُمْ فِي الطَّمَعِ يَتَجَرَّوْنَ بِكُمْ بِأَقْوَالٍ مُصَنَّعَةٍ، الَّذِينَ ذَبُوتَهُمْ مِنْذُ الْقَدِيمِ لَا تَتَوَاتَى وَهَلَاكُهُمْ لَا يَتَعَسَّى.⁴ لَأَنَّهُ إِنْ كَانَ اللَّهُ لَمْ يُسْفِقْ عَلَى مَلَائِكَتِهِ قَدْ أَخْطَأُوا بَلْ فِي سَلَابِلِ الظُّلَامِ طَرَحَهُمْ فِي جَهَنَّمَ وَسَلَّمَهُمْ مَحْرُوسِينَ لِلْقَضَاءِ، وَلَمْ يُسْفِقْ عَلَى الْعَالَمِ الْقَدِيمِ بَلْ إِنَّمَا حَفِظَ نُوحًا تَامِناً كَارِزاً لِلْبَرِّ إِذْ جَلَبَ طُوفَانًا عَلَى عَالَمِ الْفَجَارِ،⁶ وَإِذْ رَمَدَ مَدِينَتِي سَدُومَ وَغَمُورَةَ حَكَمَ عَلَيْهِمَا بِالْإِنْقِلَابِ وَأَصْعَا عِبْرَةً لِلْعَقِيدِينَ أَنْ يَفْعَزُوا،⁷ وَأَنْقَذَ لُوطًا النَّارَ مَغْلُوبًا مِنْ سِيرَةِ الْأَرْدِيَاءِ فِي الدَّعَارَةِ،⁸ إِذْ كَانَ النَّارُ بِالنَّظَرِ وَالسَّمْعِ وَهُوَ سَاكِنٌ بَيْنَهُمْ يُعَذِّبُ يَوْمًا قِيَوْمًا نَفْسَهُ النَّارَةَ بِالْأَفْعَالِ الْاِثْمِيَّةِ،⁹ يَعْلَمُ الرَّبُّ أَنْ يُنْقِذَ الْاِثْمِيَّةَ مِنَ النَّجَرَةِ وَيَحْفَظَ الْاِثْمَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ مُعَاقِبِينَ،¹⁰ وَلَا سَيِّمًا الَّذِينَ يَذْهَبُونَ وَرَاءَ الْجَسَدِ فِي شَهْوَةِ النَّجَاسَةِ وَيَسْتَهْيِئُونَ بِالسِّيَادَةِ. جَسُورُونَ، مُعْجِبُونَ بِأَنْفُسِهِمْ، لَا يَزْعُمُونَ أَنْ يَفْعَزُوا عَلَى ذَوِي الْأُمُحَادِ،¹¹ حَيْثُ مَلَائِكَتُهُ وَهُمْ أَعْظَمُ قُوَّةً وَفَذَرَهُ لَا يُقَدِّمُونَ عَلَيْهِمْ لَدَى الرَّبِّ حُكْمَ اقْتِرَاءِ.¹² أَمَّا هَؤُلَاءِ فَكَخَيَوَاتٍ غَيْرِ تَاطِقَةٍ طَبِيعِيَّةٍ، مَوْلُودَةٍ لِلصَّيْدِ وَالْهَلَاكِ، يَفْتَرُونَ عَلَى مَا يَجْهَلُونَ، فَسَيَهْلِكُونَ فِي فُسَادِهِمْ،¹³ آخِذِينَ أَجْرَةَ الْاِثْمِ الَّذِينَ يَحْسِبُونَ نَعْمَ يَوْمَ لَدَّةٍ، أَذْنِاسٌ وَغُيُوبٌ يَسْتَعْمُونَ فِي غُرُورِهِمْ صَانِعِينَ وَلَايَمَ مَعَكُمْ،¹⁴ لَهُمْ غُيُوبٌ مَمْلُوءَةٌ فِسْقًا لَا تَكْفُ عَنْ الْخَطِيئَةِ خَادِعُونَ النَّفُوسَ غَيْرِ النَّابِيَةِ، لَهُمْ قَلْبٌ مُتَدَرِّبٌ فِي الطَّمَعِ، أَوْلَادُ اللَّعْنَةِ.¹⁵ قَدْ تَرَكُوا الطَّرِيقَ الْمُسْتَقِيمَ قَضَلُوا تَابِعِينَ طَرِيقَ بَلْعَامَ بْنِ بَصُورَ، الَّذِي أَحَبَّ أَجْرَةَ الْاِثْمِ، وَلَكِنَّهُ حَصَلَ عَلَى تَوْبِيخٍ تَعْدِيَةٍ، إِذْ مَتَعَ خِمَافَةَ النَّبِيِّ جَمَارُ أَعْجَمَ تَاطِقًا بِصُوبِ إِنْسَانٍ.¹⁷ هَؤُلَاءِ هُمْ آبَاءُ يَلَا مَاءٍ، غُيُومٌ يَسُوفُهَا النَّوْءُ، الَّذِينَ قَدْ حَفِظَ لَهُمْ قَتَامُ الظُّلَامِ إِلَى الْأَبَدِ.¹⁸ لَأَنَّهُمْ إِذْ يَنْطَفِقُونَ بِعِطَائِمِ الْبُطْلِ يَخْدَعُونَ بِشَهَوَاتِ الْجَسَدِ فِي الدَّعَارَةِ مِنْ هَرَبٍ قَلِيلًا مِنَ الَّذِينَ يَسِيرُونَ فِي الصَّلَالِ،¹⁹ وَاعِدِينَ إِبَاهُمْ بِالنَّجَرَةِ، وَهُمْ أَنْفُسُهُمْ عِبِيدُ الْفُسَادِ، لِأَنَّ مَا انْعَلَبَ مِنْهُ أَخَذَ قَهْوُ لَهُ مُسْتَعْبِدٌ أَيْضاً.²⁰ لَأَنَّهُ إِذَا كَانُوا، بَعْدَ مَا هَرَبُوا مِنْ

خشم خدا بر معلمان کذب

¹ لکن در میان قوم، انبیای کذب نیز بودند، چنانکه در میان شما هم معلمان کذب خواهند بود که بدعتهای مهلک را خفیه خواهند آورد، و آن آقایی را که ایشان را خرید انکار خواهند نمود، و هلاکت سریع را بر خود خواهند کشید.² و بسیاری فجور ایشان را متابعت خواهند نمود؛ که به سبب ایشان طریق حق، مورد ملامت خواهد شد. و از راه طمع به سخنان جعلی شما را خرید و فروش خواهند کرد؛ که عقوبت ایشان از مدت مدید تأخیر نمی‌کند، و هلاکت ایشان خوابیده نیست.⁴ زیرا هرگاه خدا بر فرشتگانی که گناه کردند، شفقت ننمود، بلکه ایشان را به جهنم انداخته، به زنجیرهای ظلمت سپرد، تا برای داوری نگاه داشته شوند؛ و بر عالم قدیم شفقت نفرمود، بلکه نوح، واعظ عدالت را با هفت نفر دیگر محفوظ داشته، طوفان را بر عالم بی‌دینان آورد؛ و شهرهای سدوم و غموره را خاکستر نموده، حکم به واژگون شدن آنها فرمود و آنها را برای آنانی که بعد از این بی‌دینی خواهند کرد، عبرتی ساخت؛ و لوط عادل را که از رفتار فاجرانه بی‌دینان رنجیده بود رها کرد.⁸ زیرا که آن مرد عادل در میانشان ساکن بوده، از آنچه می‌دید و می‌شنید، دل صالح خود را به کارهای قبیح ایشان هرروزه رنجیده می‌داشت.⁹ پس خداوند می‌داند که عادلان را از تجربه رهایی دهد و ظالمان را تا به روز جزا در عذاب نگاه دارد.¹⁰ خصوصاً آنانی که در شهوات نجاست در پی جسم می‌روند و خداوندی را حقیر می‌دانند. اینها جسور و متکبران و از تهمت زدن بر بزرگان نمی‌لرزند.¹¹ و حال آنکه فرشتگانی که در قدرت و قوت افضل هستند، پیش خداوند بر ایشان حکم افترا نمی‌زنند.¹² لکن اینها، چون حیوانات غیرناطق، که برای صید و هلاکت طبعاً متولد شده‌اند، ملامت می‌کنند بر آنچه نمی‌دانند و در فساد خود هلاک خواهند شد؛ و مزد ناراستی خود را خواهند یافت، که عیش و عشرت یک روزه را سرور خود می‌دانند. لکه‌ها و عیبا هستند، که در ضیافت‌های مجتئانه خود عیش و عشرت می‌نمایند وقتی که با شما شادی می‌کنند؛¹⁴ چشمهای پر از زنا دارند که از گناه بازداشته نمی‌شود؛ و کسان ناپایدار را به دام می‌کشند؛ انبای لعنت که قلب خود را برای طمع ریاضت داده‌اند؛¹⁵ و

تَجَاسَّاتِ الْعَالَمِ يَمَعْرِقَةُ الرَّبِّ وَالْمُخَلِّصِ يَسُوعَ الْمَسِيحِ،
يَرْتَبِكُونَ أَيْضاً فِيهَا فَيَنْعَلِبُونَ، فَقَدْ صَارَتْ لَهُمْ الْأَوَاجِرُ
أَسْرًا مِنَ الْأَوَائِلِ.²¹ لِأَنَّهُ كَانَ خَيْرًا لَهُمْ لَوْ لَمْ يَعْرِفُوا
طَرِيقَ الْبِرِّ مِنْ أَتَاهُمْ، بَعْدَ مَا عَرَفُوا، يَرْتَدُّونَ عَنِ الْوَصِيَّةِ
الْمُقَدَّسَةِ الْمُسَلَّمَةِ لَهُمْ. قَدْ أَصَابَهُمْ مَا فِي الْمَثَلِ
الصَّادِقِ: كُلُّ قَدْ عَادَ إِلَى قَيْئِهِ وَخَنَزِيرُهُ مُعْتَسِلُهُ إِلَى
مَرَاعَةِ الْحَمَاءِ.

راه مستقیم را ترک کرده، گمراه شدند، و طریق
بَلْعَام بن بَصُور را که مزد ناراستی را دوست
می‌داشت، متابعت کردند؛¹⁶ لکن او از تقصیر خود توبیخ
یافت؛ که حمار گنگ به زبان انسان متنتطقی شده،
دیوانگی نبی را توبیخ نمود.¹⁷ اینها چشمه‌های بی‌آب، و
یه‌های رانده‌شده به باد شدید هستند، که برای ایشان
ظلمت تاریکی جاودانی، مقرّر است.¹⁸ زیرا که سخنان
تکبرآمیز و باطل می‌گویند، و آنانی را که از اهل
ضلالّت تازه رستگار شده‌اند، در دام شهوات به فجور
جسمی می‌کشند.¹⁹ و ایشان را به آزادی وعده
می‌دهند، و حال آنکه خود غلام فساد هستند؛ زیرا
هرچیزی که بر کسی غلبه یافته باشد، او نیز غلام آن
است.²⁰ زیرا هرگاه به معرفت خداوند و نجات‌دهنده‌ی ما
عیسی مسیح از آلائش دنیوی رستند، و بعد از آن، بار
دیگر گرفتار و مغلوب آن گشتند، اواخر ایشان از اوایل
بدتر می‌شود.²¹ زیرا که برای ایشان بهتر می‌بود که راه
عدالت را ندانسته باشند، از اینکه، بعد از دانستن بار
دیگر از آن حکم مقدّس که بدیشان سپرده شده بود،
برگردند.²² لکن معنی مَثَل حقیقی بر ایشان راست آمد
که: سگ به قی خود رجوع کرده است؛ و خنزیر شسته
شده، به غلطیدن در گِل.